



BO.60.3.2022

**Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej**

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 stycznia 2022 r., nr BPS.DKS.KU.0401.3.2022, w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach (druk senacki nr 619), pragnę przedstawić Panu Przewodniczącemu propozycję rozważenia modyfikacji rozwiązania proponowanego w art. 1, odnoszącego się do art. 22 ust. 7 ustawy o lasach, a dotyczącego legitymacji skargowej uprawniającej do żądania przeprowadzenia kontroli aktów zatwierdzenia planów i uproszczonych planów urzędzenia lasów.

Wskazanie w tym przepisie podmiotów uprawnionych do wniesienia do sądu administracyjnego skargi na akty, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 2 ustawy o lasach, na zasadach oraz w trybie określonym dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako „p.p.s.a.”), należy uznać za przepis szczególny w stosunku do art. 50 § 1 p.p.s.a., wyłączający w istocie jego stosowanie. Oznaczać to będzie wyłączną legitymację do wniesienia skargi przez podmioty wymienione w dodawanym do art. 22 ust. 7 tj. przez organizację ekologiczną, powołującą się na swoje cele statutowe, jeżeli prowadzi działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum dwanaście miesięcy przed dniem wniesienia skargi oraz Rzecznika Praw Obywatelskich, a także właściciela lasu w odniesieniu do zatwierdzenia przez starostę uproszczonego planu urzędzenia lasu.

Tak ukształtowany zakres podmiotowy uprawnionych do wniesienia skargi może nie w pełni realizować dostęp do wymiaru sprawiedliwości określony w

Konwencji sporządzonej w Aarhus z dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska. Przepis art. 9 ust. 2 tej Konwencji, na który powołują się projektodawcy, dotyczy „członków zainteresowanej społeczności”. Nie są to więc wyłącznie organizacje ekologiczne. W świetle bowiem art. 2 ust. 5 Konwencji osoby indywidualne, które mogą być dotknięte skutkami lub mają interes w podejmowanej decyzji dotyczącej środowiska, powinny mieć możliwość wniesienia skargi do sądu. Wyłączenie stosowania art. 50 § 1 p.p.s.a. pozbawi zatem legitymacji skargowej podmioty dysponujące interesem prawnym w rozumieniu tego przepisu.

Stąd wydaje się zasadnym rozważenie zmiany projektowanych przepisów tak, aby umożliwiając organizacjom ekologicznym wniesienie skargi na zatwierdzenie planu urządzenia lasu i uproszczonego planu urządzenia lasu, nie wyłączać z tej możliwości podmiotów wskazanych w art. 50 § 1 p.p.s.a.

2 powołaniem,

PREZES
Naczelnego Sądu Administracyjnego



Jacek Chlebny